

hvad jeg tillod mig at bemærke med Hensyn til Ordet „Herredsjurisdictioner“. Det var min Mening, at der maaskee rettere burde have staaet „kongelige Jurisdictioner“, eftersom det jo kan være Tilfældet, at private Birker for Fremtiden kunne vedblive at bestaae i Egenkab af kongelige Birker eller blive sammenlagte med andre kongelige Jurisdictioner.

Orsted: Naar jeg har bemærket, hvorledes der kunne være andre Forhold, hvorom der kan blive Spørgsmaal, naar de nuværende Birkebetjente afgaae, og altsaa Birkerne ikke længere blive ved som private Birker, saa har den ærede Forslagsstiller bemærket, at navnlig det, jeg har talt om, at flere Birker kunne forenes, at et Birk kan for en Deel lægges under et, for en Deel under et andet Herred, deels forenes med et eller flere Stykker af andre Herreder, ikke var noget forskjelligt Forhold, siden Birket, naar det var nedlagt, opførte at være et Birk. Dette Svar forekommer mig ikke sydestigende; thi her er Spørgsmaalet om, hvorledes de hidtilværende Birker skulle behandles, og jeg kan altsaa heller ikke ved „Birk“ forstaae Andet end „hidtilværende Birk“. Naar han har yttret, at der dog ikke kan være Spørgsmaal om at forandre noget før ved Vacance, da man ikke vil sætte de nærværende Birkedommere eller Birkeskrivere, hvis der er saadanne, paa Pension, maa jeg bemærke, at det er heller ikke det, jeg sigtede til; men jeg meente kun, at, for at den Bemyndigelse, som der skulde være til at omændre Forholdet mellem Herredsfogderne og Birkedommerne, kan svare til sin Hensigt, saaledes at de tilkommende Jurisdictioner, der dannedes af Birkerne, bleve fuldstændige, og Herredsfogden ikke der havde nogen Jurisdictionshandling at udføre, skulde man, ikke først ved Vacance i Birket, men allerede ved Vacance i enkelte Herreder, give en, enten allerede uebliffelig gjældende Bestemmelse derom, eller dog et Forbehold, som gjorde, at de nu ansatte Herredsfogder ikke i sin Tid kunde gjøre Fordring paa at udøve Jurisdictionen i det District, som hører til noget forhenværende Birk.

Jøvrigt deler jeg aldeles den Betænkelse, som en anden æret Taler (Stampe) har yttret om, at man, ved at give en Lovbestem-

melse som den omhandlede, giver en Fortolkning af Grundloven, som jeg idetmindste anseer for temmelig problematisk, eller at man idetmindste udsætter sig for, at den bliver betragtet som en saadan Fortolkning af Grundloven, at nemlig Indførelsen af Jurisdictionssforandringer ikke kan foregaae uden med den lovgivende Magts Medvirkning; men jeg har dog anført de Grunde, hvorfor jeg troer, at man ikke af den Årsag bør hævde mod Forslaget, og navnlig den, at den modsatte Fortolkning, hvorefter Regjeringen allerede har denne Myndighed, dog maaskee vanskelig vil kunne gøres gjældende, og at den virkelig ogsaa maaskee er tvivlsom, deels efter Grundlovsbestemmelsens Indhold og deels efter den historiske Ret. Jøvrigt vilde jeg ønske, at den Bestemmelse, hvormed der er Tale, gav i Almindelighed Regjeringen en Bemyndigelse til at gjøre alle de Jurisdictionssforandringer, som maatte være hensigtsmæssige i Anledning af, at de hidtilværende private Birker bortfalde som saadanne, og skulle efter Omstændighederne enten bestaae som særegne Jurisdictioner, ligesaa fuldstændige som Herrederne, og maaskee endog med Benævnelsen Herred, eller sættes i Forbindelse med andre Jurisdictioner.

Jusitsministeren: Jeg skal tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af den Tvivl, den ærede 1ste Lands-tingsmand for 3te Kreds (Stampe) har fremsættet med Hensyn til, at det var en Fortolkning af Grundloven, som her forelaa, og som det fandtes betænkeltigt at gjøre, naar ikke et særligt Lovforslag forelaa til Behandling i 3 forskjellige Forhandlinger paa reglementsmæssig Maade. Jeg troer, at det saavel under Lovgivningens Drøftelse, eller under Drøftelsen af de Lovgivningsacter, der skulle udkomme, som ogsaa ved de administrative Regjeringshandlinger meget ofte er nødvendigt at fortolke Grundloven, eller at sætte sig selv i en saavidt mulig klar Anskuelse om, hvorledes Grundloven skal forstaaes. Det skeer saagodtsom hver Dag under den administrative Forretningsgang, at man søger at komme til en klar Overbevisning om, hvorvidt et Tilfælde kan subsumeres under Grundloven saavel som under den hele øvrige Lovgivning, eller ikke. Der kan i saa